

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Trgovački sud u Zagrebu (Kroatien) den 28 mars 2019 —
PARKING d.o.o. mot SAWAL d.o.o.**

(Mål C-267/19)

(2019/C 263/30)

Rättegångsspråk: kroatiska

Hänskjutande domstol

Trgovački sud u Zagrebu

Parter i det nationella målet

Klagande: PARKING d.o.o.

Motpart: SAWAL d.o.o.

Tolkningsfrågor

- 1) Kan artikel 1 i Ovršni zakon (Lagen om exekutiva åtgärder) (offentliggjord i NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 och 73/17), som ger notarierna behörighet att driva in fordringar på grundval av en handling som äger vitsord, genom att utfärda ett beslut om verkställighet, såsom exekutionstitel, utan uttryckligt samtycke från den juridiska person som är utsökningsgäldenär och som har hemvist i Kroatien, anses vara förenlig med artikel 6.1 i Europadomstolen och med artikel 18 FEUF, med hänsyn till de domar som EU-domstolen meddelat i målen C-484/15 och C-551/15?
- 2) Kan tolkningen i EU-domstolens domar av den 9 mars 2017, Zulfikarpašić (C-484/15, EU:C:2017:199) och Pula Parking (C-551/15, EU:C:2017:193), tillämpas på ovannämnda mål Povrv-1614/2018 som anhängiggjorts vid den hänskjutande domstolen och ska närmare bestämt förordning nr 1215/2012 tolkas så, att notarier i Kroatien som agerar inom ramen för de befogenheter som tillkommer dem enligt nationell rätt vid förfaranden för verkställighet på grundval av en "handling som äger vitsord" i vilka utsökningsgäldenärerna är juridiska personer med hemvist i andra medlemsstater inom Europeiska unionen, inte omfattas av begreppet "domstol", i den mening som avses i nämnda förordning?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Kroatien) den
11 april 2019 — Obala i lučice d.o.o. mot NLB Leasing d.o.o.**

(Mål C-307/19)

(2019/C 263/31)

Rättegångsspråk: kroatiska

Hänskjutande domstol

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Parter i det nationella målet

Klagande: Obala i lučice d.o.o.

Motpart: NLB Leasing d.o.o.

Tolkningsfrågor

- 1) Är notarier behöriga att delge handlingar i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 ⁽¹⁾ om delgivning i medlemsstaterna av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur, när dessa notarier delger sina beslut i ärenden där förordning (EG) nr 1215/2012 ⁽²⁾ inte är tillämplig, med beaktande av att notarier i Kroatien när de agerar inom ramen för sin befogenhet enligt nationell lagstiftning i verkställighetsförfaranden på grundval av en "handling som äger vitsord", inte omfattas av begreppet domstol i den mening som avses i förordning nr 1215/2012? Med andra ord, med beaktande av att notarier inte omfattas av begreppet domstol i den mening som avses i förordning nr 1215/2012, kan dessa notarier när de agerar inom ramen för sin befogenhet enligt nationell lagstiftning i verkställighetsförfaranden på grundval av en "handling som äger vitsord", tillämpa reglerna om delgivning av handlingar i förordning (EG) nr 1393/2007?
- 2) Kan parkering på gatan och på allmän väg, när rätten till uppbörd av parkeringsavgifter föreskrivs i Zakon o sigurnosti prometna na cestama (trafiksäkerhetslagen) och i bestämmelserna om genomförande av kommunal verksamhet som myndighetsutövning, anses ingå i civilrättsliga frågor i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (omarbetning), som reglerar frågan vilken domstol som är behörig samt erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, i synnerhet med tanke på att ett fordon som upptäcks sakna parkeringsbiljett eller ha en parkeringsbiljett som gått ut omedelbart omfattas av skyldigheten att betala en endagsbiljett, som om fordonet hade stått parkerat hela dagen, oberoende av exakt hur länge parkeringsplatsen använts, så att kravet på betalning av denna endagsbiljett har karaktär av sanktionsavgift, och det ska påpekas att en sådan parkering betraktas som ett trafikbrott i vissa medlemsstater?
- 3) Kan i de ovannämnda målen angående parkering på gatan och allmän väg när rätten till uppbörd av parkeringsavgiften föreskrivs i trafiksäkerhetslagen och i bestämmelserna om genomförande av kommunal verksamhet som myndighetsutövning, domstolarna genomföra en delgivning av en handling till svarandena i en annan medlemsstat i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur?

Om det på grundval av ovanstående frågor konstateras att denna typ av parkering omfattas av det civilrättsliga området, uppkommer följande frågor:

- 4) I det aktuella fallet tillämpas presumtionen att ett avtal har ingåtts genom nämnda parkering på gatan på en plats som identifieras genom horisontell och/eller vertikal markering, det vill säga det anses att parkeringen innebär att ett avtal har ingåtts och om priset enligt timtaxan för parkering inte erläggs uppkommer en skyldighet att betala endagsavgiften. Strider denna presumtion om ingående av ett avtal genom denna parkering och om samtycke till betalning av priset på endagsbiljetten när någon biljett enligt timtaxan inte har köpts eller den köpta biljetten har gått ut, mot de grundläggande bestämmelser om tillhandahållande av tjänster som fastställs i artikel 56 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och andra bestämmelser i Europeiska unionens regelverk?
- 5) I det aktuella fallet ägde parkeringen rum i Zadar, och det finns därför en koppling mellan detta avtal och de kroatiska domstolarna. Är emellertid denna parkering en tjänst i enlighet med artikel 7.1 i förordning (EU) nr 1215/2012, med tanke på att begreppet tjänst innebär att den part som tillhandahåller tjänsten utför en viss verksamhet, det vill säga att den utför denna bestämda verksamhet i utbyte mot ersättning? Frågan är följaktligen om klagandens verksamhet är tillräcklig för att betraktas som en tjänst. Om kroatiska domstolar inte har någon särskild behörighet enligt artikel 7.1 i förordning (EU) nr 1215/2012 är domstolen på den ort där svaranden har sin hemvist behörig att pröva tvisten.
- 6) Kan parkering på gator och allmän väg, när rätten till uppbörd av parkeringsavgiften fastställs i trafiksäkerhetslagen och i bestämmelserna om genomförande av kommunal verksamhet som myndighetsutövning, och betalning endast tas ut under en bestämd del av dagen, anses utgöra ett avtal om nyttjanderätt till fast egendom i enlighet med artikel 24.1 i förordning (EU) nr 1215/2012?

- 7) Om det inte är möjligt att i förevarande fall tillämpa ovannämnda presumtion att denna parkering har lett till ingåendet av ett avtal (fjärde tolkningsfrågan), kan då denna typ av parkering, avseende vilken behörighet för uppbörd av parkeringsavgiften härrör från trafiksäkerhetslagen och för vilken föreskrivs betalning av endagsavgiften om inte timbiljett köps i förväg för användningen av parkeringsplatsen, eller om den period för vilken biljetten gäller har löpt ut, betraktas som skadestånd utanför avtalsförhållanden i den mening som avses i artikel 7.2 i förordning (EU) nr 1215/2012?
- 8) I det aktuella fallet skedde parkeringen före Kroatiens anslutning till Europeiska unionen, närmare bestämt den 30 juni 2012 kl. 13:02. Fråga uppkommer därför om förordningarna om tillämplig lag, närmare bestämt förordning nr 593/2008⁽³⁾ eller förordning nr 864/2007⁽⁴⁾, är tillämplig i förevarande fall, med tanke på deras giltighet i tiden.

För det fall Europeiska unionens domstol är behörig att svara i frågor som rör tillämpningen av materiell rätt hänskjuts följande frågor:

- 9) Strider presumtionen om ingående av ett avtal genom parkeringen och om samtycke till betalning av priset för endagsbiljetten när en biljett inte har förvärvats i enlighet med timpriset, eller när den tid för vilken biljetten köpts har gått ut, mot de grundläggande bestämmelser om tillhandahållande av tjänster som fastställs i artikel 56 FEUF och i andra bestämmelser i Europeiska unionens regelverk, oavsett om fordonsägaren är en fysisk eller en juridisk person? Med andra ord, när det gäller fastställandet av tillämplig materiell rätt, kan bestämmelserna i artikel 4 i förordning nr 593/2008 tillämpas i förevarande fall (med beaktande av att det i handlingarna i målet inte finns något som visar att parterna har nått en överenskommelse om tillämplig lag)?
- Om det anses att ett avtal har uppkommit, rör det sig i förevarande fall om ett tjänsteavtal, det vill säga kan avtalet om parkering anses utgöra ett [tjänsteavtal] i den mening som avses i artikel 4.1 b i förordning nr 593/2008?
 - Alternativt: Kan parkeringsavtalet anses vara ett avtal om hyra av fast egendom i enlighet med artikel 4.1 c i förordning nr 593/2008?
 - Alternativt: Om bestämmelserna i artikel 4.2 i förordning nr 593/2008 är tillämpliga vad gäller denna parkering, uppstår frågan vilken som i förevarande fall är den karakteristiska prestationen, med tanke på att klaganden i huvudsak bara märker ut parkeringsplatsen på gatan och därefter tar betalt för parkering medan NLB parkerar och betalar för parkeringen. Om den karakteristiska prestationen ska anses vara den som tillhandahålls av klaganden så är den kroatiska lagen tillämplig, men om det är NLB som tillhandahåller den karakteristiska prestationen skulle slovensk lag vara tillämplig. Med tanke på att rätten att ta ut betalning för parkeringen i detta fall regleras av den kroatisk rätt, som avtalet därmed har närmare anknytning till, kan dock bestämmelserna i artikel 4. [3] i förordning nr 593/2008 tillämpas även i detta fall?
 - Om det anses att det rör sig om en sådan utomobligatorisk förpliktelse som avses i förordning nr 864/2007 kan denna utomobligatoriska förpliktelse betraktas som en skada, varför tillämplig lag skulle fastställas i enlighet med artikel 4.1 i förordning nr 864/2007?
 - Alternativt: Kan denna typ av parkering anses utgöra obehörig vinst, så att tillämplig lag ska fastställas i enlighet med artikel 10.1 i förordning nr 864/2007?
 - Alternativt: Kan denna typ av parkering anses utgöra tjänst utan uppdrag, så att tillämplig lag ska fastställas i enlighet med artikel 11.1 i förordning nr 864/2007?
 - Alternativt: Kan denna typ av parkering anses utgöra en situation med ansvar för svaranden för oaktsamhet vid ingående av avtal (culpa in contrahendo), så att tillämplig lag ska fastställas i enlighet med artikel 12.1 i förordning nr 864/2007?

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (delgivning av handlingar) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1348/2000 (EUT L 324, 2007, s. 79).

(2) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 2012, s. 1).

(3) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) (EUT L 177, 2008, s. 6).

(4) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (Rom II) (EUT L 199, 2007, s. 40).